

Кам'янець-Подільський фаховий коледж будівництва, архітектури та дизайну

(найменування центрального органу управління освітою, власник)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

Директор *Ольга МАЛЬЧЕНКО*

« 30 » 04. 2026 р.

ПРОГРАМА

**з української мови для співбесіди
на основі неповної загальної середньої освіти
(9 класів)**

підготовки **“фаховий молодший бакалавр”**

(назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

Галузь знань: **G Інженерія, виробництво та будівництво**

(шифр і назва напрямку)

Спеціальність **G 19 “Будівництво та цивільна інженерія”**

ОПП: “Будівництво та експлуатація будівель і споруд”

“Будівництво, експлуатація та ремонт автомобільних доріг та аеродромів”

“Виготовлення будівельних деталей і конструкцій”

“Монтаж і обслуговування внутрішніх санітарно-технічних систем вентиляції”

м. Кам'янець-Подільський 2026 рік

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: Світлана Мартинчук - викладач вищої категорії, викладач-методист, згідно програми Міністерства освіти і науки України.

Обговорено та схвалено на засіданні приймальної комісії

Протокол № 7 від 30.04. 2026 року

Програма навчальної дисципліни “Українська мова” для вступників за ОПП: «Будівництво та експлуатація будівель і споруд», “Дизайн інтер’єрів та екстер’єрів будівель і благоустрій прилеглих територій” “Виготовлення будівельних деталей і конструкцій”, “Монтаж і обслуговування внутрішніх санітарно-технічних систем і вентиляції”, “Будівництво, експлуатація та ремонт автомобільних доріг та аеродромів” складена відповідно до Програми МОН з української мови для 5-9 класів загальноосвітніх шкіл 2021 -2022 н.р.

Згідно з вищезазначеною програмою вступники мають володіти ключовими компетентностями та системою знань про мову й практичними вміннями.

Вступник має знати та розуміти функції мови; усвідомлювати значення мови як найважливішого засобу пізнання, спілкування і впливу; ставиться до української мови як до найвищої цінності; обґрунтовувати необхідність вільного володіння державною, усвідомлювати права й мовні обов’язки громадянина своєї держави; цінувати відкритість до пізнання різних культур через мови; робити висновки щодо необхідності ґрунтовної мовної освіти.

Завдання програми вступної співбесіди з української мови містить перелік таких питань з тем:

Морфологія. Орфографія.

- *Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні .*
- Велика буква та лапки у власних назвах
- Збірні іменники.
- Рід іменників (повторення). Іменники спільного роду.
- Число іменників (повторення).
- Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини.
- Відмінки іменників. Кличний відмінок.
- Відмінювання іменників. Поділ іменників на відміни й групи.
- Відмінювання іменників I відміни.
- Відмінювання іменників II відміни.
- Особливості відмінювання іменників чоловічого роду в родовому відмінку. Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.
- Відмінювання іменників III – IV відмін.
- Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників.

- Відмінювання іменників, що мають форму лише множини. Особливості написання іменників у кличному відмінку.
- Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові.
- Не з іменниками.
- Букви е, и, і в суфіксах -ечок, -ечк, -ичок, -ичк, -інн(я), -ення(я), -н(я), -инн(я), -ив(о), -ев(о).
- Правопис складних іменників.
- *Прикметник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Перехід прикметників з однієї групи в іншу.*
- Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.
- Відмінювання прикметників.
- Прикметники твердої й м'якої груп.
- Написання прикметників із суфіксами: -еньк-, -есеньк-, -ісіньк-, -юсіньк-, -ськ-, -цьк-, -зьк-.
- Букви е, о, и в прикметникових суфіксах -ев-(-єв-), -ов-(-йов-, -ьов-), -ин-, -ін-, -ичн-.
- Написання не з прикметниками.
- Написання -н- і -нн- у прикметниках.
- Написання складних прикметників разом і через дефіс.
- *Числівник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання числівників.*
- Буква ь на кінці числівників і перед закінченням у непрямих відмінках.
- Роздільне написання складених числівників.
- *Дієслово: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.*
- Форми дієслова: неозначена форма, особові форми, дієприкметник, дієприслівник, безособові форми на -но, -то.
- Букви е, и в особових закінченнях дієслів І і II дієвідмін. Дієвідмінювання дієслів теперішнього й майбутнього часу.
- Знак м'якшення у дієсловах наказового способу.
- Не з дієсловами.
- Правопис -ться, -шся в дієсловах
- *Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.*
- Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки в реченнях з дієприкметниковими зворотами.
- Правопис суфіксів дієприкметників. -Н- у дієприкметниках та -нн- у прикметниках дієприкметникового походження.

- Не з дієприкметниками.
- *Дієприслівник як особлива форма дієслова:* загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
- Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові.
- Не з дієприслівниками.
- *Прислівник:* значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
- Ступені порівняння прислівників.
- Творення й правопис прислівників. Букви-н- та -нн- у прислівниках.
- Не і ні з прислівниками.
- И та і в кінці прислівників.
- Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників.
- Написання прислівників окремо, разом, через дефіс.
- Прийменник як службова частина мови.
- Написання похідних прийменників разом, окремо та через дефіс.
- Синонімічні й антонімічні прийменники.
- Прийменниково-іменникові конструкції в ролі членів речення.
- Сполучник як службова частина мови. Використання сполучників у простому і складному реченнях: сполучники сурядності й підрядності.
- Написання сполучників разом та окремо.
- Розрізнення сполучників й однозвучних слів.
- *Частка як службова частина мови.*
- Правопис часток не і ні з різними частинами мови .
- Написання часток -бо, -но, -то, -от, - таки.
- Вигук як особлива частина мови.
- Дефіс у вигуках.
- Кома і знак оклику при вигуках.
- Правила вживання апострофа.
- Правила вживання знака м'якшення.
- Спрощення приголосних.
- Подвоєння та подовження приголосних.

Синтаксис. Пунктуація.

- Словосполучення й речення. Словосполучення. Будова й види словосполучень за способами вираження головного слова.
- Речення. Речення прості й складні (повторення), двоскладні й односкладні.

- Просте речення. Двоскладне речення. Головні й другорядні члени речення. Підмет і присудок. Способи вираження підмета. Простий і складений присудок (іменний і дієслівний). Способи вираження присудка. Тире між підметом і присудком. Узгодження головних членів речення.
- Речення поширені й непоширені (повторення). Означення, додаток й обставини як другорядні члени речення.
- Прикладка як різновид означення. Написання непоширених прикладок через дефіс; прикладки, що беруться в лапки.
- Види обставин (за значенням), способи вираження їх.
- Порівняльний зворот. Виділення порівняльних зворотів комами.
- Односкладне речення. Односкладні прості речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, узагальнено-особові, неозначено-особові, безособові) і підмета(називні). Односкладне речення як частина складного речення. Повні й неповні речення.
- Тире в неповних реченнях.
- Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами.
- Однорідні члени речення (зі сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком). Поширені й непоширені однорідні члени речення. Смыслові відношення між однорідними членами речення (єднальні, протиставні, розділові).
- Кома між однорідними членами речення.
- Речення з кількома рядами однорідних членів. Однорідні й неоднорідні означення.
- Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Двокрапка й тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами.
- Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями).Звертання непоширені й поширені. Риторичне звертання. Вставні слова (словосполучення, речення). Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Розділові знаки при звертанні вставних словах.
- Речення з відокремленими членами. Поняття про відокремлення. Відокремлені другорядні члени речення (також уточнювальні). Розділові знаки при відокремлених членах речення.
- Пряма мова. Розділові знаки в реченнях із прямою мовою.

Критерії оцінювання завдань співбесіди з української мови :

Білет співбесіди містить шість завдань:

1.Максимальна кількість балів, яку можна набрати - 200 балів.

2.Перші шість завдань тестової форми з однією правильною відповіддю оцінюються таким чином:

- I завдання – 100 – 106 балів;
- II завдання – 107 - 113 балів;
- III завдання -114 - 120 балів;
- IV завдання – 121 - 127 балів
- V завдання – 128-134 балів
- VI завдання – 135 -140 балів

3.Сьоме завдання передбачає роботу з коротким текстом, за змістом якого потрібно обрати відповіді із запропонованих тестових варіантів.

VII завдання – 141 -170 балів.

4. Восьме завдання складається із шести речень, у яких потрібно розставити розділові знаки та обґрунтувати відповідними правилами.

VIII завдання – 171 -200 балів.

Рівні навчальних досягнень	Бали	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень абітурієнтів
I Початковий	1- 99	Абітурієнт розрізняє об'єкти вивчення, відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення, за допомогою викладача виконує елементарні завдання.
II Середній	101 - 110	Абітурієнт з допомогою викладача відтворює основний навчальний матеріал, може повторити за зразком певну операцію, дію.
	111 - 120	Абітурієнт відтворює основний навчальний матеріал здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило.
	121 - 130	Абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком.

	131 - 140	Абітурієнт може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки, самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу, відповідає за планом, висловлює власну думку
III Достатній	141- 150	Абітурієнт правильно відтворює навчальний матеріал, знає основоположні теорії і факти, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, частково контролює власні навчальні дії
	151 - 160	Знання абітурієнта є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його (її) логічна, хоч і має неточності
	161 - 170	Абітурієнт має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення
IV Високий	171 - 180	Абітурієнт має повні, глибокі знання, здатний(а) використовувати їх у практичній діяльності, робити висновки, узагальнення
	181 - 190	Абітурієнт має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми
	191 - 200	Абітурієнт має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення

